

Neviim (prophètes) - Ézéchiel

Chapter 21

- 21,1 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר.
- 21,2 בְּנֹאֲדָם, שִׁים פְּנִיךָ דֶרֶךְ תִּימְנָה, וְהִטַּף, אֶל-דְּרוֹם; וְהִנְבֵּא אֶל-יַעַר הַשָּׂדֶה, וְגַב.
- 21,3 וְאָמַרְתָּ לַיַּעַר הַגָּב, שְׁמַע דְּבַר-יְהוָה: כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַגְּבִי מִצִּית-בֶּן אִשׁ וְאָכְלָה בֶן כָּל-עֵץ-לַח וְכָל-עֵץ יִבֹּשׁ לֹא-תִכְבֶּה, לְהִבֵּת שְׁלֵהֲבָת, וְנִצְרְבוּ-בָהּ כָּל-פְּנִיִם, מִגָּב צְפוּנָה.
- 21,4 וְרָאוּ, כָּל-בָּשָׂר, כִּי אֲנִי יְהוָה, בַּעֲרִיתִי: לֹא, תִכְבֶּה.
- 21,5 וְאָמַר, אָהֵה אֲדֹנָי יְהוִה; הֵמָּה אֹמְרִים לִי, הֲלֹא מִמְשַׁל מְשָׁלִים הוּא. {פ}
- 21,6 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר.
- 21,7 בְּנֹאֲדָם, שִׁים פְּנִיךָ אֶל-יְרוּשָׁלַם, וְהִטַּף, אֶל-מִקְדָּשִׁים; וְהִנְבֵּא, אֶל-אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל.
- 21,8 וְאָמַרְתָּ לְאֲדַמַת יִשְׂרָאֵל, כֹּה אָמַר יְהוָה, הַגְּבִי אֵלַיךָ, וְהוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתְּעָרָה; וְהִכְרַתִּי מִמֶּךָ, צְדִיק וְרָשָׁע.
- 21,9 יַעַן אֲשֶׁר-הִכְרַתִּי מִמֶּךָ, צְדִיק וְרָשָׁע; לִכֵּן תֵּצֵא חֲרָבִי מִתְּעָרָה, אֶל-כָּל-בָּשָׂר--מִגָּב צְפוּן.
- 21,10 וַיִּדְעוּ, כָּל-בָּשָׂר, כִּי אֲנִי יְהוָה, הוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתְּעָרָה: לֹא תִשׁוּב, עוֹד. {ס}
- 21,11 וְאַתָּה בְּנֹאֲדָם, הָאֲנֹח; בְּשִׁבְרוֹן מִתְּנִים וּבְמִרְיוֹת, תֵּאָנֹח לְעֵינֵיהֶם.
- 21,12 וְהִיָּה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלַיךָ, עַל-מָה אַתָּה גָּאֹח; וְאָמַרְתָּ אֶל-שְׁמוּעָה כִּי-בָּאָה וְנִמְסָה כָּל-לֵב וְרַפּוּ כָּל-יָדַיִם וְכִהְיֶתָה כָּל-רוּחַ, וְכָל-בְּרָכִים תִּלְכָּנָה מִיָּם--הִנֵּה בָּאָה וְנִהְיֶתָה, גָּאֵם אֲדֹנָי יְהוִה. {פ}
- 21,13 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר.
- 21,14 בְּנֹאֲדָם--הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ, כֹּה אָמַר אֲדֹנָי: אֲמַר, חֲרָב חֲרָב הוֹחֲדָה וְגַם-מְרוּטָה.
- 21,15 לְמַעַן טִבַּח טִבַּח הוֹחֲדָה, לְמַעַן-הִיָּה לָהּ בְּרַק מְרֻטָה; אוּ גֹשִׁישׁ, שֹׁבֵט בְּנֵי מֵאֶסֶת כָּל-עֵץ.
- 21,16 וַיִּתֵּן אֹתָהּ לְמְרֻטָה, לְתַפֵּשׁ בְּכַף; הִיא-הוֹחֲדָה חֲרָב וְהִיא מְרֻטָה, לְתַת אֹתָהּ בְּיַד-הוֹרֵג.
- 21,17 זַעַק וְהִלֵּל, בְּנֹאֲדָם--כִּי-הִיא הִיָּתָה בְּעַמִּי, הִיא בְּכָל-גְּוִשְׂיֵי יִשְׂרָאֵל; מְגוּרֵי אֶל-חֲרָב הִיוּ אֶת-עַמִּי, לִכֵּן סָפַק אֶל-יָרֵךְ.
- 21,18 כִּי בְחֵן-וּמָה, אִם-גַּם-שֹׁבֵט מֵאֶסֶת לֹא יִהְיֶה: גָּאֵם, אֲדֹנָי יְהוִה. {פ}
- 21,19 וְאַתָּה בְּנֹאֲדָם--הִנְבֵּא, וְהֵךְ כָּף אֶל-כָּף; וְתִכְפַּל חֲרָב שְׁלִישִׁתָּהּ, חֲרָב חֲלָלִים--הִיא חֲרָב חֲלָל הַגְּדוֹל, הַחֲדַרְתָּ לָהֶם.
- 21,20 לְמַעַן לְמוֹג לֵב, וְהִרְבָּה הַמְכַשְׁלִים--עַל כָּל-שְׁעָרֵיהֶם, וְתַתִּי אֲבַחַת-חֲרָב; אַח עֲשִׂינָה לְבָרֶק, מַעֲטָה לְטִבַּח.
- 21,21 הַתְּאֻחֲדֵי הַיַּמִּנִּי, הַשִּׁמִּי הַשְּׁמִילִי; אָנֹה, פְּנִיךָ מַעֲדוֹת.
- 21,22 וְגַם-אֲנִי, אָכָה כְּפִי אֶל-כְּפִי, וְהִנִּיחֹתִי, חֲמַתִּי: אֲנִי יְהוָה, דְּבַרְתִּי. {פ}
- 21,23 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר.
- 21,24 וְאַתָּה בְּנֹאֲדָם שִׁים-לָךְ שְׁנַיִם דְּרָכִים, לְבֹא חֲרָב מִלֶּךְ-בָּבֶל--מֵאֲרָץ אֲמֹד, יִצְאוּ שְׁנֵיהֶם; וַיֵּד בָּרָא, בְּרֹאשׁ דֶּרֶךְ-עִיר בָּרָא.
- 21,25 דֶּרֶךְ תְּשִׁים--לְבֹא חֲרָב, אֶת רֵבֶת בְּנֵי-עַמּוּן; וְאֶת-יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם, בְּצוּרָה.
- 21,26 כִּי-עַמֵּד מִלֶּךְ-בָּבֶל אֶל-אֵם הַדֶּרֶךְ, בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים--לְקַסֵּם-קַסֵּם: קָלְקַל בְּחָצִים שָׂאֵל בְּתַנְפִּים, רָאָה בְּכַבֵּד.
- 21,27 בִּימִינוֹ הִיָּה הַקַּסֵּם יְרוּשָׁלַם, לְשׁוּם כָּרִים לְפִתְחָן פֶּה בְּרִצָּח, לְהָרִים קוֹל, בְּתַרוּעָה--לְשׁוּם כָּרִים עַל-שְׁעָרִים, לְשַׁפֵּךְ סִלְלָה לְבָנוֹת זֵיק.
- 21,28 וְהִיָּה לָהֶם כְּקַסוֹם- (כְּקַסֵּם)- שׁוֹא בְּעֵינֵיהֶם, שְׁבַעֵי שְׁבַעוֹת לָהֶם; וְהוּא מְזָכִיר עוֹן, לְהַתְּפֹשׁ. {ס}
- 21,29 לִכֵּן, כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה, יַעַן הִזְכַּרְתֶּם עוֹנֵיכֶם, בְּהִגְלוֹת פְּשְׁעֵיכֶם לְהִכְרֹאוֹת חַטָּאוֹתֵיכֶם בְּכָל עֲלִילוֹתֵיכֶם--יַעַן, הִזְכַּרְתֶּם, בְּכַף, תַּתְּפֹשׁוּ. {פ}
- 21,30 וְאַתָּה חֲלַל רָשָׁע, גֹּשִׁי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-בָּא יוֹמוֹ, בָּעֵת עוֹן קֵץ. {ס}

- 21,31 כה אמר, אדוני יהוה, הסיר המצנפת, והרים העטרה; זאת לא-זאת--השפלה הגבה, והגבה השפיל.
- 21,32 עוה עוה, עוה אשימנה; גם-זאת לא היה, עד-בא אשר-לו המשפט ונתתיו. {פ}
- 21,33 ואמה בן-אדם, הגבא ואמר כה אמר אדוני יהוה, אל-בני עמון, ואל-חרפתם; ואמרתי, חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה, להכיל, למען ברקו.
- 21,34 בחזות לך שוא, בקסם-לך כזב--לתת אותך, אל-צוארי חללי רשעים, אשר-בא יומם, בעת עון קץ.
- 21,35 השב, אל-מעבה, במקום אשר-גבראת בארץ מכרותיך, אשפט אתך.
- 21,36 ושפכתי עליך זעמי, באש עברתי אפים עליך; ונתתך, ביד אנשים בערים, חרשי, משחית.
- 21,37 לאש תהיה לאכלה, דמך יהיה בתוך הארץ; לא תשכרי, כי אני יהוה דברתי. {פ}